

LITERAIR

Deze rubriek wordt verzorgd door de Lappersfort Poets Society, een kring van dichters en dichtersessen die de bezorgdheid voor de aarde in poëzie heeft gegoten. Ze nemen het op voor het Lappersfortbos en alle bedreigde bossen en wouden. Hun stem fluistert zich een weg naar het oor van de wereld. Zie www.poeziebos.be of www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php

Ontbindingsdrang

Om over ons te kunnen spreken
moet ik onze factoren vergelijken
we zijn een product van twee paar ouders
die vergaten de ontdubbelingsmeter te ijken

ergens tussen schaamdelen en celdeling
gingen ze de mist der dwazen in
knoopten modieus adenine aan guanine
en thymine aan cytosine

even trendy dweepten ze met de dood
tussen vechten en vogelen door
leerden ze hun kinderen in vruchtwater
aquagymmen op het hoogste niveau

miljarden celdelingen later knopen wij de losse eindjes af
verkennen begerig onze gemene factoren
vrijen enkel in staat van ontbinding

Kernsplijting

Vakkundig zaag ik mezelf in twee
kap met machete overtollige vetten weg
en daar waar bloed noch bot de pret bederft
daar duizelt het opeens

een noot die niet te kraken valt
niet te spelen met orkest
een duivelsoogst zonder reden
ogenschijnlijk simpel en onvatbaar als de pest

hopend op tegenspel breek ik de stilte open
een gordijn trekt geruisloos weg
een solospeler wandelt de scène op
een volgsport toont zijn zwakke plek

aan zijn hiel hangt een gehavend kind
met een neus lang van alle leugens
die ik in verleden tijd aan mezelf vertelde

het kind reikt me een notenkraker aan
ik neem de noot waarmee niet te sollen valt
onder luid klaroengeschal kraak ik mezelf tot krater

Stemloos

Ons kleine verzet strijkt niet neer
vleugelmoe op Monsanto velden om er
de ogen uit valse verschrikkers te pikken

dwingt de stad niet tot amazonegebied
handen in de zij, sporen klinkend op het asfalt
strijdklaar om grijpgrage lazarusen af te rossen

verschanst zich evenmin in yogalessen
waar bedelen om minder dominante gedachten
moet leiden tot innerlijke rijkdom

ons kleine verzet dampst hooguit de ramen aan
troont ons door dromen met laboratoria vol tropische schimmels
die we in huizen van tirannen planten zodat ze hun stem verliezen

messcherp is het oordeel van de dag
als het ochtendnieuws onze soezende oren spitst
en we te hees blijken om zelfs maar een vloek te slaken

Vatbaar

De stilte snijdt langs beide kanten
het gesprek ging gisteren gemakkelijker in gedachten

er is geen sprake van afasie
het kost gewoon moeite om met gesloten mond te praten

hoewel we tijdsgaten in de muren proberen te boren
blijkt het heden niet klein te krijgen
een en ander is gebeurd

liever een leven lang vatbaar voor verdriet
dan immuun voor medemensen
beloofde ik mezelf een sombere zomerdag

dus liggen we hier weer in hetzelfde bedje ziek
oude wonden dichten is moeilijker dan gedacht
en de nieuwe geven zich niet geronnen

eens jij slaapt sta ik op
strijk met mijn vingers over het spiegeloppervlak
de stilte snijdt langs beide kanten

Carmien Michels (1990) studeerde Woordkunst aan het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen en danst sindsdien tussen pen en podium. Haar tweede roman *Vraag het aan de bliksem* verscheen in september 2015 bij Uitgeverij Polis. Met haar slam poetry teksten gooide ze hoge ogen op verschillende nationale kampioenschappen. In een opdracht voor Oikos zet ze haar eerste stappen van orale naar geschreven poëzie.